Anul VI. Nr. 5 Prețul 3 Lei exemplarul Sibiu, 24 Noemvrie 1940.

Glasul Strămoșesc

Fondator: † Dr. ION BANEA
Director: Prof. N. PETRAȘCU

Foaie scrisă în duhul Ardealului legionar

Adresa:
„GLASUL STRĂMOȘESC"
Sibiu, Piața Regele Ferdinand 2

„Luați jugul meu asupra voastră"...

„Și cărarea legionară începe să urce un munte pe care lumea la numit:

muntele suferinții".

Corpul Muncitoresc Legionar

Circulara Nr. 7

In luna Octomvrie 1940, Garnizoana Bucureşti din Corpul Muncitoresc Legionar a avut una din cele mai rodnice activităţi.

Au funcţionat în cursul lunei 1377 de cuiburi cu 13.121 de membri. S'au ţinut 5406 şedinţe de cuib cu 43.793 de prezenţi şi 160 de şedinţe de Secţii şi Sectoare.

Totalul cotizaţiilor a atins suma de lei 464.236, cel al donaţiilor suma de lei 556.678. Muncitorii Legionari au prestat pentru Legiune, în cursul lunei Octomvrie, 25.729 ore de lucru. Au executat 17.613 ore de gardă, 314.117 Km. marş.

S'au vândut imprimate în valoare de 1.229.195 lei.

Printre cele mai importante realizări ale Garnizoanei Bucureşti se citează următoarele:

I. S'a ajutat cu suma de 75.000 lei familiile legionarilor căzuţi.

II. S'au înfiinţat prin strădania Muncitorilor Legionari:

1. Depozite de lemne.
2. Următoarele măcelării pentru muncitorii săraci:
   a) Măcelăria din Hala Şerban.
   b) „ „ „ Colentina.
   c) „ „ „ Griviţa.
   d) „ „ Piaţa 13 Septemvrie.
   e) „ „ Hala Bucureştii Noi.
   f) „ „ Calea Dudeşti 213.
3. Depozitul de alimente din Str. Ileana Cosânzeana Cartierul Rahova.
4. Cooperativele:
   a) Cooperativa de încălţăminte din Fund. Mistreţului 2.
   b) Cooperativa S. T. B.
   c) Cooperativa dela Timpul.
   d) Prăvălie pe Şos. Vitan.
   e) Prăvălie de alimente şi zarzavaturi pe str. Foişor.

III. S'au înfiinţat următoarele Cantine pentru muncitori:

1. Cantina dela fabrica textilă „Apreta".
2. Cantina dela tăbăcăria „Talpa-Popeşti".
3. Cantina dela fabrica „Fraţii Alexandrescu".
4. Cantina dela fabrica „Talpa".
5. Cantina din str. Dristor 69.
6. Cantina dela fabrica „Delea Veche str. Călăraş.
7. Cantina dela fabrica Malaxa.
8. Cantina dela Societatea de Radio-Difuziune.

IV. S'au deschis 2 cinematografe C. M. L. pe B-dul Brătianu şi Axa pe B-dul Elisabeta.

V. S'au înfiinţat atelierele care urmează:

a) Atelierul fotografic în Calea Victoriei 52.
b) Atelierul de artă decorativă.
c) Atelierul de reparat aparate de radio.

VI. S'a înfiinţat o şcoală de operatori legionari.

VII. S'au întreţinut 30 de copii ai concentraţilor săraci.

VIII. S'a mai făcut un şanţ de 300 de metri, un drum de 400 m., s'au reparat fântânile şi casele muncitorilor săraci dela periferii.

Se citează, pentru dragostea şi avântul cu care au răspuns la chemarea Legiunii, cuiburile:

1. „Majadahonda" din secţia Reşiţa 1848. Şef de cuib legionarul Popescu Constantin.
2. „Vasile Cristescu" din secţia Motorizată. Şef de cuib legionarul Nicolae Vasilescu.
3. „Eroii dela Coţi" din secţia Gaz şi Electricitate. Şef de cuib legionarul Radu Emilian.

Legionarul Popescu Constantin, şeful primului cuib, este numit şef al garnizoanei Bucureşti pe luna Noemvrie a. c.

Se citează pentru spiritul de abnegaţie legionarul Perieţeanu Dan din secţia Reşiţa.

Primele 25 de cuiburi eşite la clasificare au dreptul la micul drapel conform punctului 4 din Cărticica Şefului de Cuib.

Se citează pentru activitatea depusă secţiile:

1. Reşiţa 1848. Şef de Secţie Tamaş Pavel, ajutor Popescu Constantin;
2. Sectorul III Albastru. Şef de sector Niculescu Alexandru, ajutor Truşcă Ioan.
3. Sectorul II Negru. Şef de sector Tudose Neculai, ajutor Câmpian Ioan.

Camarazi muncitori,

In luna Octomvrie, aţi învins în toate bătăliile la care aţi luat parte. Astăzi ştiu toţi:

CORPUL MUNCITORESC LEGIONAR ESTE O FORŢA DE NEBIRUIT.

Luna Noemvrie va trebui să fie o dovadă şi mai puternică de muncă şi dragoste legionară.

Deaceea vă strig:

Mereu la luptă pentru înălţarea şi întărirea Patriei!

Trăiască Legiunea şi Căpitanul!

Cdtul Corpului Muncitoresc Legionar,
Dumitru Groza.

Iubiţi fraţi şi dragi camarazi!

In clipa în care vreau să stau puţin de vorbă cu voi pe calea scrisului, înaintea ochilor mei sufleteşti, îmi apare figura unui copil. Palid şi ofilit, cu capul gol, desculţ şi îmbrăcat cu o cămaşe sdrenţoasă şi pantaloni de baie, cu privirea căutând ceva pe jos, trecea pe marginea unei străzi a Simeriei Colonii.

Infăţişarea lui era atât de tristă, atât de îndurătoare. Mi-a tulburat sufletul, am trăit clipe chinuitoare şi gânduri negre mi-au năpădit în minte, mai negre ca norii ce cutremură văzduhul... S'a aplecat, a luat ceva de jos, a dus la gură..., şi cu o mulţumire ce numai aceia ca el o pot avea, a început să înghită.

Iată ce căuta! O coaje aruncată de trecători, ca să-şi potolească foamea. Aceasta s'a petrecut în preajma iernii anului 1932.

De-atunci şi până astăzi, câţi copii nevinovaţi şi câţi părinţi nu vor fi plâns de foame în această binecuvântată Ţară, unde pentru unii a fost un adevărat Canaan.

Astăzi, în anul Domnului 1940, prin jertfa şi din jertfa supremă a Căpitanului şi a miilor de legionari, s'a ridicat un steag nou, în numele celor mulţi şi necăjiţi. Este steagul „Ajutorul Legionar"! Despre el s'a scris şi se scrie în fiecare zi, prin diferite ziare. Ce vrea „Ajutorul Legionar"? Nu vrea milioanele nimănui! Nici milă nu vrea pentru cei năpăstuiţi de soartă şi cari nu sunt cu nimic vinovaţi de ce s'a abătut asupra lor! Nu! El vrea altceva! Vrea dragostea noastră de frate! Dragostea despre care vorbeşte apostolul Pavel! Dragostea arătată nouă de Insuşi Mântuitorul! Dragostea care te ridică, te îndeamnă la supremul sacrificiu! Dragostea Căpitanului, a lui Moţa, Marin, Sterie Ciumeti, Ion Banea şi a miilor de camarazi morţi din dragostea, din iubirea cea mare faţă de Neam, Lege şi moşie.

Pătrunşi de această dragoste vom vedea în jurul nostru cu alţi ochi!

Vom întinde mâna din puţinul nostru fratelui năpăstuit, căzut în nenorocire!

Fără această dragoste, miile de lei stau ascunşi, bucatele în hambare, lâna şi pânza în ladă, iar fratele nostru flămând şi gol, asemenea copilului de care spuneam mai sus.

Spune-mi iubite frate şi dragă camarade cu ce vrei să contribui la uşurarea şi alinarea durerilor fraţilor noştrii lipsiţi?

Cu nimic? Nu se poate! Nu eşti aşa de rău la suflet! Dacă n'ai dat până acum, n'ai dat că n'ai vrut, s'au că nu ţi-a cerut nimeni, sau că ai crezut că cu puţinul care-l dai tu nu se poate uşura nici o suferinţă, nici o lipsă!

Dacă aşa ai crezut, de azi înainte să nu mai crezi aşa, fiindcă puţinul tău, cu puţinul meu şi-a altuia face mult. Cupa mea de făină, adunată cu a celorlalţi 100—200 de camarazi, este pâinea pe 30—40 de zile a unei familii întregi. Firicelele mele de lână, cu a celorlalţi camarazi, sunt hainele multor copii nevinovaţi! Cartoful meu şi cartoful ridicat de jos pentru a nu se călca în picioare de tine, frate, este hrana de-o zi a fratelui nostru.

Dragostea mea şi dragostea ta camarade trebue să se întâlnească într'o singură poruncă, porunca *de a face binele cu vorba şi fapta!*

Fraţii preoţi, au prilejul de a contribui cât de cât la clădirea bisericii vii de care se vorbeşte la orice „ocazie", dar care cu sufletul nostru (s'o recunoaştem) prea „indiferent" faţă de atâtea probleme de caritate nu se poate clădi.

Colegii învăţători, adunând orice şi oricând prin copiii de şcoală, vor avea o mulţumire în plus!

Iar voi camarazi de pretutindeni, trebue să ştiţi mai bine decât toţi, că biruinţa legionară va fi definitivă numai atunci, când în mijlocul nostru nu va mai fi lipsă, foame, boale, ură, duşmănie, lux, jaf, etc. Cine crede că biruinţa legionară constă din a guverna şi a face legi, se înşală amar ca şi Iuda vânzătorul!

Biruinţa legionară constă din dragoste şi sacrificiu! Din muncă şi jertfă totală. Legiunea este singurul liman de scăpare şi mântuire a unui neam răstignit!

„Ajutorul Legionar" este o părticică din Legiune!

Preot AUREL BORŢIAN

„Glasul Strămoşesc" şi Ardealul

Din cetatea culturală dela poalele Carpaţilor, din Sibiul lui Şaguna ne vine de două ori pe săptămână Glasul Strămoşesc fondat de dr. Ion Banea în Clujul românesc. Sunt chemaţi din nou la luptă şi la muncă de zidire nouă fiii Ardealului şi României buni de pretutindeni. Da! Acest Glas răsună ca un clopot de alarmă al cărui dangăt străbate în lungi ecouri până departe peste dealul Feleacului, peste Cluj, peste Maramureşul lui Dragoş, peste Hordoul Bistriţei lui Coşbuc, unde plutesc în înaltul cerului, printre milioanele de stele, sufletele lui Banea, E. Şiancu, V. Cârdu, şi a altor mucenici, cuprinzând cu privirea lor pe obijduiţii Maramureşeni şi pe Moţii care le-au fost atât de dragi.

Iubite camarade Banea, Comandant al Ardealului Legionar, pare că te văd şi astăzi pe străzile Clujului cu ţundra ta de lână, cu pălăria cu boruri late, te văd şi-ţi ascult glasul dulce, în mica săliţă întunecoasă din fund, la lăptăria Străulea, te văd la Căminul Ardealului, muncind în mijlocul studenţilor, te văd în Catedrală, îngenunchiat, rugându-te. Văd pe Căpitanul Şiancu, stând de vorbă cu un Moţ zdrenţăros, sau însoţind pe un altul bolnav la Clinică, văd în biroul lui Şiancu, legăturile de cercuri de alun, şi pui de Moţi începători în meseria asta nomadă găzduiţi zile şi săptămâni întregi.

Dar noaptea aceia neuitată pentru mine, petrecută cu Valeriu Cârdu, în Redacţia „Tulnicul Moţilor" când cu cazul jefuitorului Tischler Moor!

Văd pe Bănică Dobre, pe avocatul Făgădaru şi pe mulţi alţi camarazi pe care i-am cunoscut, i-am auzit vorbind puţin şi i-am văzut făptuind foarte mult.

Sfântă tinereţe legionară a Ardealului, care astăzi sunteţi pribegi din vina unor nemernici, aduceţi-vă aminte că în Sibiu, s'au mai pus la cale încă şi în trecut lucruri mari. Aici Avram Iancu, a lăsat pe bătrâni vorbind şi el a plecat în Munţi la fapte. Noi Moţii, urmaşii Lui, credem în cântecul acesta minunat:

**„Din Cluj în zi de sărbătoare la Dealul Negru am pornit,
Să ajutăm pe Moţii care atât amar au suferit".**

Nicăieri nu sună aşa frumos ca acolo unde a fost plămădit şi cântat întâi de Voi drag tineret românesc.

Trăiască Legiunea şi Căpitanul!

Mogoş-Mămăligari, 16 Noemvrie 1940.
jud. Alba.

SAMUIL DAN
(ţăran moţ)

Dragă camarade Dan,

Cei dragi ţie şi nouă au biruit moartea, au biruit întunerecul prin suferinţa lor, prin jertfa lor. Noi îi purtăm în suflete căci ei ne dau tărie în drumul nostru de muncă „pentru Ţară şi dreptate".

Comunicat

Secretariatul General al Mişcării Legionare comunică: La 1 Dec. 1940, se împlinesc 22 de ani dela marea adunare dela Alba Iulia. Mişcarea Legionară va sărbători această zi în cetatea lui Mihai Viteazul, printr'o deosebită solemnitate.

Vor lua parte — în întregime — unităţile legionare din Ardeal şi Banat, iar din restul ţării unităţi selecţionate.

„Muntele suferinții" și „muntele fericirilor"

Cu cât trece vremea figura Căpitanului se înalță tot mai sus, mai purificată și mai aureolată, prin marea lui luptă, prin înalta lui viziune profetică și prin sfânta lui jertfă de totală dăruire pentru neam

Să ne oprim la înalta lui viziune creștină, pe care a pus-o la temelia luptei legionare. Cu mult înainte de a se întâmpla toate grozăviile prigoanei, Căpitanul a spus legionarilor că-i așteaptă **„muntele suferinții", „pădurea cu fiarele sălbatice"** precum și **„mlaștina desnădejdii"**. E uimitor cum le-a prevăzut toate. Pe lângă marea lui putere de a pătrunde lucrurile, mai e și duhul creștin care-l stăpânea, și care înălțându-l la Domnul Iisus, l-a ajutat să prevadă toate câte au să fie. Și ca ucenicii să nu rămână surprinși și să nu se înspăimânte când toate se vor înplini, el li-le-a spus din vreme, în „Cărticica șefului de cuib". Mulți poate nu le-au înțeles până nu le-au văzut.

Muntele suferinții legionare e dealul Golgotei creștine, e drumul crucii în lupta lepădării de sine și de plăcerile lumii, întru nașterea din nou a omului nou. Pe muntele suferinții se află și „pădurea cu fiarele sălbatice", iar mai sus, către vârf, dai și de „mlaștina desnădejdii".

Dar „muntele suferinții" despre care vorbea Căpitanul nu e decât o altă față a „muntelui fericirilor", despre care vorbia Domnul Iisus (Matei 5, 1-12). Spre a vorbi oamenilor de fericirea cea adevărată, Domnul Iisus s'a suit pe un munte. Iar cele 9 fericiri nu sunt decât cele 9 popasuri de jertfă și sângerare, de pe muntele fericirii creștine.

Căpitanul a vorbit de muntele suferinții, de pădurea cu fiarele sălbatice și de mlaștina desnădejdii. Vorbia cutremurător, ca un dârz luptător, arătând, fără ocol, toate greutățile și sângerările, până la jertfa de sine, cari stau în calea adevărului legionar. Domnul Iisus, vorbia ca un Dumnezeu, senin, înălțător și cuceritor. „Fericiți **cei săraci**, căci a lor este împărăția cerurilor; fericiți **cei ce plâng, cei blânzi, cei ce însetează de dreptate, cei milostivi, cei prigoniți pentru dreptate...".**

Da, fericiți, dar ce munți de suferinți, ce păduri cu fiare sălbatice și ce mlaștini ale desnădejdii, trebue să întâmpini până să ajungi **omul nou** care poate gusta această fericire, această biruință. Iată de ce ziceam că muntele suferinții legionare e tot una cu muntele fericirii creștine. E doar o deosebire de stil. Și Legiunea propovăduește fericirea în sens crestin. Și Căpitanul cere legionarilor sfânta sărăcie, sfânta blândețe, milostivire și sete de dreptate. Și Căpitanul fericește pe cei ce plâng și pe cei ce vor trece biruitori prin prigoniri pentru dreptate, urcând munți de suferinți, trecând prin pădurea cu fiarele sălbatice și prin mlaștina desnădejdii, **spre a ajunge cu adevărat** *un om nou* **în înțeles curat creștin,** *un legionar.* **Și nu numai că-i fericește, dar le spune răspicat că** *aceasta e singura cale a biruinței legionare:* **calea marilor rupturi, a sfintelor suferinți și jertfe întru curățirea și înoirea sufletului.** *Oameni noui,* **asta voia Căpitanul.**

Lupta legionară, așa cum a conceput-o Căpitanul și cum a dus-o el și Moța și ceilalți martiri, nici nu poți s'o deosebești de lupta creștină, decât cel mult în ce privește forma ei din afară.

Preot Nicolae Vonica

IONEL

In culise se pregătea prigoana, se discuta cine să fie lovit. S'a ales Șeful Ardealului Legionar. — Un proces ca toate procesele din prigoană: murdar și din ordin.

Martorii acuzării depun favorabil pentru cei aduși pe banca acuzării. Unul spune: „Domnule președinte, oamenii aceștia sunt oameni cumsecade și oamenii lui Dumnezeu". Nimic însă nu-i putea scăpa dela pedeapsa deja hotărâtă de „cei de sus". Cei trei șefi ai Mișcării Legionare din Cluj, Dr. Ion Banea, cdt. aj. Dr. Bucur și instr. leg. Străulea sunt condamnați: la 6 luni și la câte 4 luni închisoare.

Cu ei se începe calvarul legionar, grozăviile cari merg crescând până la asasinarea Căpitanului și a miilor de legionari.

Cred că niciodată, nici fantezia celui mai mare scriitor nu va putea reda în cuvinte toată tragedia legionară. Tragedia copiilor, brazdei românești cari n'aveau altă vină decât că-și iubeau glia și Neamul; tragedia copiilor satelor românești, plecați cu strijacul și desagii în car spre școli, spre lumină, a copiilor cari, mai târziu nu și-au uitat părinții, n'au uitat nopțile de nesomn, n'au uitat sudoarea frunților, pentru a trăi ei, copiii lor, mai bine. S'au întors la ei, au văzut cum sunt exploatați de toți demagogii politicei noastre; de oamenii cari n'aveau nimic cu sufletul îndurerat al țărănimei române. Ei nu mergeau să le vorbească dela frate la frate, dela suflet la suflet. Nu! Pe ei votul îi interesa. Atât conta un suflet în fața lor — un petec de hârtie — votul.

Contra acestei lumi s'a ridicat Căpitanul și legionarii lui. Programul nostru era, nu cel afișat pe hârtii, ci omul nou; legionarul să nu mai exploateze pe om; pâine pentru cel sărac și dreptate pentru tot poporul, iubirea sfântă a Mântuitorului pentru tot ce-i frate. Dar contra Căpitanului și Mișcării Legionare s'au adunat toți răii iadului, în hrubele masonice și-au pus la cale asasinarea Căpitanului și a noastră.

In casele Lupeascăi, în desfrâu și șampanie, se dădeau ordinele de executare. Nimeni nu ne-a apărat! Nimeni n'a sărit să protesteze contra lui Neron, **cu toate că epoca crucificării creștinilor a reînviat.**

Dar am fost siguri de biruință, căci Dumnezeu nu se lasă batjocorit! Și atunci când ai pe bunul Dumnezeu în suflet nici-o putere din lume nu te poate birui. Și'n sufletul legionar trăia viu Dumnezeu și mai ales prigoana ne-a apropiat de Dumnezeu!

D. BANEA

Veniți și vedeți

„Ajută-ți fratele căzut în nenorocire, nu-l lăsa!"

Aceasta înseamnă renunțarea la toate gusturile noastre de pân'acum, la tot confortul și chiar la îndeplinirea datoriilor noastre casnice și mai înseamnă un surplus de muncă ce ostenește cu desăvârșire.

Și dacă este adevărat că sufletul nostru, al femeilor, se pleacă mai ușor în fața nenorocirii, nu este mai puțin adevărat că dorința noastră de liniște și comoditate, de multe ori grăiește mai puternic în sufletul nostru decât dragostea de aproapele.

Deaceea, atunci când pornire proprie spre renunțare nu avem, e nevoie de un stimulent care ar fi îndemnul sau ordinul.

Indemnul cel mai mare, mai mișcător și mai hotărâtor este vederea, cercetarea și cunoașterea nenorocirilor fraților noștri. In adevăr, numai aceea dintre noi care a venit și a văzut cu ochii ei mulțimi tragice de familii pribege cu copii rebegiți de frig și hămesiți de foame; numai aceea care a intrat într'o magazie neîncălzită, așternută cu paie, în care dorm cu zecile pribegii și desmoșteniții Țării; numai aceea care a intrat în casa unei văduve cu 5-7 copii flămânzi și prăpădiți de lipsuri, numai aceea își răstoarnă sufletul uitând de sine, dându-se numai slujirii aproapelui.

Veniți, dar, și-i vedeți! Nu întoarce-ți capul cu desgust sau cu durere în fața lipsei și a mizeriei! Gândiți-vă că noi le putem da nu numai mâncarea și adăpostul, dar le putem da, mai ales, mângâierea și întărirea bietelor lor suflete desnădăjduite.

Nu uitați că Dumnezeu ne-a înzestrat cu un suflet simțitor la rău ca și la bine. De ce să nu folosim atunci aceste însușiri, acolo unde ele ar deveni adevărate comori?

Oricare dintre noi, pe orice treaptă s'ar afla și chiar cu cât s'ar afla mai sus, ar aduce cu atât mai multă alinare a suferinții, și astfel cel nenorocit ar vedea că, în adevăr, femeia legionară nu mai trăiește decât potrivit chemării Mântuitorului.

La lucru deci! Veniți o singură dată în mijlocul celor lipsiți și chinuiți și vă veți surprinde desprinse, pentru totdeauna, de orice gând superficial, cu sufletul închinat numai și numai doririi de îndeplinire a binelui fratelui.

X. CONSTANTIN

Deschiderea cursurilor Institutului de Cultură Italiană din Sibiu

Duminecă, 17 Noemvrie, la ora 6 p. m. s'a făcut deschiderea cursurilor de limbă Italiană pentru anul Academic 1940—1941, în sala Teatrului Municipal. Au fost de față toate autoritățile, în frunte cu d. prefect dr. I. Fleșeriu, d. Comandant al Corpului 7 Armată General Leventi, dr. Sp. Cândea șeful județului Sibiu, reprezentantul P. N. S. cu 20 membri ai tineretului german, secretarul fasciilor Italiene „Di Combatimentto"- cav. Bertolotti și un grup de 40 cămăși verzi.

Programul s'a desfășurat precum s'a anunțat. A vorbit d. dr. N. Todoran, reprezentant al grupului universitar legionar, care a urat bun sosit și a vorbit despre raporturile culturale care totdeauna au existat între România și Italia. Spicuim din discursul d-sale:

„Un destin identic — latinitatea — a legat originar ființa noastră etnică și spirituală de isvoarele fecunde ale romanității. Miracolul nașterii și dăinuirii românești pe un spațiu atât de întins — ce n'a fost niciodată cuprins în întregime de hotare politice, — constitue și la răscrucea frământărilor și prefacerilor de azi, semnul rezistenței noastre organice în fața tuturor încercărilor și asupririlor vremii...

Pământul nostru — acest constant și fidel păstrător de mărturii istorice — este plin dela un capăt la altul de vestigiile unei vechi culturi traco-geto-romane, — leagănul nașterii și creșterii Poporului Român. Cu cât îl sapă mai mult știința, cu atât se dovedește a ne aparține mai mult. Rar vom găsi popoare mai strâns unite cu pământul și „glia" strămoșească, puține sunt națiile care să fi încorporat în substanța lor spirituală așa de trainice apele și codrii, câmpiile și dumbrăvile, ca Națiunea noastră. Deaceea orice pierdere este o frântură din sufletul românesc și es'e mai viu și mai tragic simțită decât la popoarele pentru care pământul este un simplu popas în lungul și latul peregrinărilor lor nomade...

Nu ne vom opri aici la expunerea istorică a relațiilor italo-române...

Marile curente de gândire și vieață

(Continuare în pag. 4)

Sala de lectură a Institutului

Insemnări, fapte, informaţiuni

Deschiderea cursurilor la Institutul de Cultură Italiană din Sibiu

(Urmare din pag. 3)

italiană au avut totdeauna un răsunet puternic şi desinteresat în ţara noastră. Durerile noastre seculare, derivate din lupta pentru unitatea politică a tuturor Românilor, au găsit înţelegere şi sprijin la conducătorii Italiei.

Azi, când temeliile lumii vechi sunt sdrobite şi se desemnează o nouă aşezare şi rânduire a popoarelor, apropierea dintre cultura italică şi cea română, a intrat într'o fază hotărâtoare.

E o regăsire istorică pe linia de destin a romanităţii...

In momentul în care mentalitatea învechită a Europei degradase omul şi îl strivia sub loviturile maşinismului întreţinut de magnaţii capitalismului ereditar şi ai liberalismului anarhic, precum şi de profeţii mincinoşi — fără patrie şi familie — ai înfrăţirii universale, — Conducătorul de azi al Italiei, dă semnalul de luptă pentru dărâmarea aşezărilor anchilozate şi pentru instaurarea concepţiei eroice a existenţei. Omul şi naţiunea îşi recapătă astfel toată demnitatea şi nobleţea.

In condiţii similare şi în România hotarelor lărgite până aproape de limitele geografice ale românismului, Mişcarea Legionară creea o nouă spiritualitate *românească*, o nouă concepţie despre om şi naţiune, ce se integra perfect în tendinţele inoitoare pornite şi în Italia şi în Germania. Şi a fost dat acelei masive întruchipări a geniului politic românesc — Căpitanului — să prevadă prefacerile viitoare şi să pecetluiască — în mijlocul neînţelegerii şi urii lumii vechi — cu jertfa supremă, permanenţa duhului şi aşezării legionare a Ţării.

Şi aici şi dincolo aceeaşi viziune eroică a existenţei, aceeaşi valorificare prin muncă şi integrare a individului în aspiraţiile mari ale Naţiunii, aceeaşi purificare etnică şi biologică şi mai presus de toate dăruirea totală sub flamura iubirii şi credinţei creştine.

E lesne de înţeles acum de ce descendenţii legionarilor Daciei Traiane s'au regăsit în duhul Romei eterne şi în plină romanitate.

Dar când legionarii au fost chemaţi să săvârşească marea revoluţie de descătuşare internă a românismului — săvârşită fără sânge, fiindcă era mai dinainte realizată în subconştientul Naţiunii şi pregătită de martirii Legiunii, hotarele noastre sângerau, Mureşul şi Crişurile noastre murmurau ascuns durerea unei despărţiri neaşteptate şi nebănuite...

Legionarii au primit să înfrunte eroic dezastrele ce au moştenit, să înlăture suferinţele, să redea Naţiunii încrederea în sine şi să clădească o Românie curată, întreagă şi puternică.

In această operă de reconstrucţie ne-am legat soarta de marile naţiuni deschizătoare de drumuri în Europa: Italia şi Germania. Această încadrare, ataşare sinceră şi prietenie, va lua forme desăvârşite în ziua în care idealele Mişcării Legionare, care sunt şi aspiraţiile permanente ale românismului, vor intra pe drumul realizărilor. Ele nu pot însă fi înfăptuite atâta vreme cât nu i se recunosc drepturile asupra pământului său milenar. Gândul şi credinţa, care rup toate cătuşele spaţiului şi timpului — păstrează în veac şi peste veac unitatea fiinţei noastre; gândul cu uriaşele-i puteri străbate graniţele sângerânde; credinţa în dreptatea istoriei şi a lui Dumnezeu, anticipează izbânzile de mâine"...

După aceea, d. prof. Burgleiter Kurt Fritz a vorbit în numele grupului etnic german în limba germană şi italiană.

La sfârşit a luat cuvântul d. prof. dr. Guido del Barone, care a mulţumit tuturor autorităţilor pentru ospitalitatea şi colaborarea obţinută. In mod special a mulţumit tuturor elevilor care au simţit nevoia de a cunoaşte şi a învăţa limba italiană, limbă care este una dintre cele mai culte ale Europei, cea mai frumoasă, cea mai dulce; limba vorbită de Dante. A declarat deschis anul academic 1940—1941 şi cu ocazia aceasta a cetit numele elevilor merituoşi care au susţinut examenele şi au obţinut diplome de studii şi frecvenţă.

S'a declarat fericit de a-şi începe activitatea în Sibiul universitar şi legionar, în Sibiul, oraş pitoresc şi medieval, care aminteşte oraşele italiene din Evul Mediu, care mărturisesc cu monumentele lor istorice civilizaţia dată unei lumi încă barbară.

A făcut apoi apel în mod deosebit tuturor cămăşilor verzi, care trăesc în climatul revoluţiei începută de *Marele Căpitan-Codreanu, revoluţie menită să repună poporul Român în drepturile lui istorice*. A mai amintit apoi ce a spus în ultimul timp d. general *Antonescu*, care cu cuvânt ostăşesc, a promis în Roma Cezarilor, în Roma lui Mussolini că: „România va merge cu Axa până la moarte". Domnul profesor a declarat convins că aceste cuvinte ale Conducătorului Statului Român vor fi auspiciul sigur pentru Români şi cămăşile verzi că *România va exercita în Europa rolul istoric care îi compete unei Naţiuni latine*. In această nouă epocă revoluţionară în care trăeşte întregul popor român, România s'a găsit pe ea însăşi şi îşi recunoaşte actul de naştere în aceea istorică columnă a marelui Traian, *care se găseşte numai la Roma*. Astăzi într'adevăr Românii simt că sunt fraţi sinceri ai Italienilor. Până ieri s'a abuzat prea mult de cuvântul de „Frate". Dar fraţii se lubesc şi pentru a se iubi trebue să se cunoască. Iată scopul pe care îl are Institutul de Cultură Italiană în România.

D. prof. Guido del Barone a încheiat spunând că îndeosebi astăzi cămăşile verzi şi poporul român trebue să simtă nevoia de a cunoaşte limba vorbită de fraţii italieni. Numai atunci ne vom iubi şi mai mult şi vom merge umăr la umăr pentru triumful latinităţii nemuritoare.

Fiorul unor mari nădejdi şi înfăptuiri străbătea sufletele celor cari, însfârşit, s'au regăsit fraţi, manifestând cu bucuria curată a regăsirilor marea dragoste a Legionarilor Daco-Romani pentru Roma eternă şi pe viitor salvatoare.

Coresp.

INTERNE

= **M. S. Regele Mihai I şi M. S. Regina Mamă Elena a vizitat cantinele legionare din Bucureşti, fiind primiţi în cântecele nădejdilor noastre de mai bine pentru Neam şi Ţară.**

= „Ajutorul Legionar" a împărţit un prim ajutor de aproape 4 milioane lei în regiunile sinistrate de cutremur.

= Comisiunea de anchetă criminală a asasinilor legionarilor, cu toate că Generalul Gh. Argeşanu, fostul preşedinte al Consiliului de miniştri, neagă că ar fi dat ordine de asasinarea legionarilor, comisiunea a emis totuşi mandat de arestare contra sa; deasemenea s'au emis mandate de arestare contra Colonelului Gherovici şi fostului Prim-procuror Radu Pascu.

= Au mai fost pedepsiţi cu internare în lagăr dela 1—6 luni, încă mulţi comercianţi cari au ascuns mărfuri cu gândul de a le vinde cu preţuri de speculă sau n'au avut afişate preţurile, ori au vândut cu preţuri ridicate, diferite articole de primă necesitate.

= *Reuniunea de Muzică „Gh. Dima" din Sibiu*, anunţă pe toţi membri ei, cum şi pe toţi cari voesc să se înscrie ca membri noi, că, *prima repetiţie corală a fost Joi 21 Noemvrie a. c. ora d. m.* în sala de şedinţe a Primăriei Municipiului Sibiu.

Pornind din nou la muncă, conştienţi de misiunea noastră pentru noile vremi, facem un călduros apel către Românii din Sibiu, de-a se înscrie în această renumită şi veche Reuniune de muzică. Cu multă râvnă, acţiune comună şi spirit de jertfă, vom face Prezentul demn de Trecutul nostru muzical şi românesc. COMITETUL.

= Detaşamentul C. S. C. Sibiu plecat pentru lucru şi ajutorarea sinistraţilor la Focşani este condus de legionarul Ion Sârbu. El menţine legătura permanentă cu sedîul Centrului dela Sibiu.

= Centrul studenţesc legionar va organiza sectorul Sălişte. Pentru legături şi informaţiuni se va lua contact cu Şeful grupului medicină leg. Boeru Iuliu.

= Muncitori, dragi Români, dragi fraţi şi camarazi! Munciţi ogorul sămânând cât mai mult. Până acum s'a însămânţat de două ori mai mult ca anul trecut.

= D. ing. Albert Goering a donat din partea Uzinelor Germane suma de 2.000.000 lei, pentru ajutorarea sinistraţilor cutremurului. Cinste lui şi camarazilor lui.

= D. Cezar Petrescu, fostul director al ziarului „România" a fost dat în judecată de Stat pentru plata sumei de 4.600.004 lei. El încasase numai dela 1 Aprilie 1940—1 Oct. 1940 suma de 15.000.000 lei şi-a mai luat şi un avans de 5.500.000 lei. Aşa avea contract cu guvernul Armand Călinescu, făcut pe 5 ani.

= O delegaţie română economică a plecat Joi 21 Nov. a. c. la Moscova pentru tratative economice cu U.R.S.S.

= La 10 Decemvrie 1940 va începe controlul străinilor din Ţară.

= După cutremurul din 10 Nov. a. c. se simte un val de căldură. In Moldova, la Huşi, e cald ca vara, iar la Fălticeni au înflorit merii şi florile de câmp.

= Oraşul Panciu va fi reclădit în întregime de „Ajutorul Legionar". Iată munca legionară.

† A murit Părintele Moţa

Vajnicul luptător din vremurile de străină stăpânire a închis ochii.

După durerea suferită prin pierderea celui mai scump odor, a fost lovit prin pierderea Căpitanului şi-a celorlalţi eroi martiri. Nu de mult, lovitura cea mai dureroasă: Ţara sfâşiată şi vândută. Singura nădejde, de a vedea „o ţară frumoasă ca soarele" îl mai ţinea. De acum ne va privi din Cer, binecuvântându-ne munca.

Dumnezeu să-l odihnească.

Vom reveni în numărul viitor al foii.

EXTERNE

= La Gibraltar se fac pregătiri tot mai intense pentru evacuarea definitivă a populaţiei care a mai rămas. Probabil se simte ceva prin jurul Gibraltarului. Nu degeaba are doar Gibraltarul ca vecină pe Spania Naţionalistă.

= Şi în Slovacia s'a interzis căsătoria dintre evrei şi arieni.

= Regele Boris al Bulgariei s'a întâlnit Duminecă, 18 Noemvrie a. c., la Berchtesgaden cu Fuehrerul Adolf Hitler.

Urmările acestei întâlniri vor fi foarte importante pentru Peninsula Balcanică.

CENTRUL SIBIU AL MATERIILOR PRIME

Bătălia Oleaginoaselor şi Taninoaselor

Către Şefii de Sectoare şi Garnizoane din Judeţul Sibiu

CIRCULARA Nr. 1.

In cadrul „Bătăliilor Prime" s'a decis începerea unei campanii de strângere a *ghindei, jirului şi gogoşilor de ristic*, **înainte de căderea zăpezii.**

In acest scop şefii de sectoare şi de garnizoane se vor ocupa personal de această problemă, *îndrumând imediat* toate cuiburile să înceapă de urgenţă recoltarea, servindu-se şi de persoane din afara Mişcării, cari vor să-şi ofere serviciile.

In principiu recoltarea acestor seminţe se va face gratuit, în cadrul activităţii legionare, dar dacă s'ar găsi persoane cari ar dori să ne dea seminţele *numai contra-cost*, li-se vor da asigurări că le vom plăti preţuri bune, aşa că oamenii nevoiaşi pe această cale îşi pot creia o sursă de venit.

Asemenea se va proceda şi cu *seminţele de dovleac*, de care avem mare nevoie.

Ghinda se va selecţiona în două categorii: de o parte *ghinda cu „colţani"* — care interesează în primul rând — iar de altă parte ghinda fără „colţani". *Jirul* va fi bine *uscat*.

Seminţele adunate vor fi aşezate în depozite bine închise şi acoperite, pentru a se feri de umezeală.

Modul de organizare se va baza pe principiul: „cu minimum de efort şi de cheltuială să se obţină maximum de randament".

Şefii de sectoare vor comunica în fiecare săptămână cantităţile adunate, precum şi locurile unde se află depozitate, pe adresa camaradului *Emil Sângeorzan, Sibiu, Str. Cavaleriei No. 24*, care este Şeful Centrului Judeţean al Materiilor Prime, pentru judeţul **Sibiu.**

Toţi camarazii vor aprecia, cum se cuvine, importanţa acestei „Bătălii" şi vor căuta să fie la înălţimea datoriei. Cei mai buni vor fi clasificaţi şi distinşi de către Comandamentul Materiilor Prime.

Trăiască Legiunea şi Căpitanul!

E. S.

Redactor responsabil: Preot Nic. Constantin. Tiparul Tipografiei Vestemean, Sibiu Cenzurat.